

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-231-0022

Dato: 18. maj 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 207 - Forslag til Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Forhøjelse af energiafgifterne, afgift på erhvervenes energiforbrug, afgiftsmæssig ligestilling af central og decentral kraftvarme, afgift på smøreolie mv. og forhøjelse af affaldsafgiften).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 40 af 13. maj 2009.

Kristian Jensen

/Lene Skov Henningsen

Spørgsmål: Ministeren bedes kommentere materiale udleveret af H.J. Hansen Genvindingsindustri A/S under foretræde for Skatteudvalget den 13. maj 2009, jf. L 207 – bilag 12.

Svar:

HJ Hansen Genindvindsindustri A/S ved direktør Jens Hempel-Hansen har ved foretræde i Skatteudvalget den 13. maj 2009 udleveret materiale vedrørende afgift på affald. Der er yderligere sendt udvalget materiale samme dag vedrørende afgift på el.

Det fremgår af materialet, at virksomheden modtager jern- og metalaffald, der behandles i en såkaldt shredder. Ved shreddningen sønderdeles affaldet og sorteres i 80 pct. jern og metal, der sælges til internationale stålværker mv., og 20 pct. shredderaffald, er tilføres deponi.

Shredderaffaldet består af stofrester, gumme, jord, rust, ir og lak- og malingsrester.

Selskabet anfører, at der er et internationalt marked både ved køb af råvarer til shredderen og ved salg af jern og metal.

Ved 2008 mængderne ville afgiften på affald have belastet selskabet med 59 mio. kr., hvilket sammenlignes med indtjening i de sidste 4 år på i gennemsnit ca. 18 mio. kr. og i 2006/07 på ca. 55 mio. kr.

Afgiften anføres at ville føre til en stigning i selskabets samlede omkostninger på ca. 25 pct.

Af en vedlagt figur fremgår det, salgsprisen i 2005 har været knap 1.200 kr./t, i 2006 ca. 1.300 kr./t i 2007 ca. 1.500 kr. pr. ton, mens prisen i 2008 har svinget mellem 800 kr./t og 2.500 kr./t shredderjern. Det ses også, at købsprisen har udviklet sig parallelt hermed, samt at omkostningerne i alt udgør knap 1/3 af salgsprisen. Efter figuren ville virksomheden med afgiften og uændrede priser have haft underskud i stort set alle måneder siden december 2004.

Konsekvensen vil være, at skrot oparbejdes i udlandet eller med såkaldte sakseteknologi, der vil miste arbejdspladser i Danmark og ske teknologisk tilbageskridt.

I det supplerende materiale anføres, at forhøjelsen af elafgiften for erhverv med 6 øre/kWh vil belaste omkostningerne med 1,2 mio. kr.

Hertil bemærkes.

Regeringen foreslår at farligt affald ikke længere skal være fritaget for affaldsavgift og samtidig, at afgiftssatsen for affald, der deponeres forhøjes fra 375 kr./t til 475 kr./t.

Shredderaffald anses i dag for farligt affald. Shredderaffald deponeres i dag i Danmark. Der vil dog komme en overgangsordning, således at afgiften på farligt affald, der deponeres i 2010, 2011 og 2012 vil være 160 kr./t, hvorefter den som for andet affald, der deponeres vil blive 475 kr./t.

Den største del af farligt affald, der deponeres, er shredderaffald.

Der var tidligere en særlig lav afgift på shredderaffald. Denne ordning blev afviklet i sidste halvdel af 1990'erne. I 1996 betaltes 40 kr./t. I 1997 180 kr./t, i 1998 335 kr./t svarende til den almindelige sats, der blev forhøjet til 375 kr./t i 1999. På daværende tidspunkt blev shredderaffald ikke betragtet som farligt affald.

I forbindelse med indfasningen af afgiften på shredderaffald i slutningen af 1990'erne protesterede Genindvindsindustrien GI, som HJ Hansen er medlem af mod afgiften. Det anførtes, at afgiften førte til, at skrot blev ført til udlandet i stedet for at blive behandlet her i landet. Der henvistes til fald i aktiviteten i Danmark.

Skatteministeriet og Miljøstyrelsen undersøgte spørgsmålet.

Konklusionen på undersøgelsen, der blev sendt Skatte- og afgiftsudvalget den 16. september 1999 var, at der efter udenrigshandelsstatistikken ikke kunne ses nogen stigning i mængderne af ubehandlet skrot, der sendtes til udlandet. Yderligere viste undersøgelsen, at de danske virksomheder havde en transportmæssig fordel ved dansk skrot i forhold til udenlandske virksomheder, samt at de udenlandske gebyrer for deponi var højere end de danske. Yderligere henvises til, at Sverige stod foran indførelse af afgift på affald, der deponeres. Der var således ikke økonomisk nogen grund til, at dansk skrot skulle søge til udlandet, selv om der i Danmark betales afgift af shredderaffald. Faldet i aktiviteten blev ikke bestridt, men forklaredes ved, at priserne for jern og metal var faldet, hvilket førte til at færre mængder tilførtes industrien. Der regnedes med, at der var ca. 100.000 tons shredderaffald årligt.

Genindvindingsindustrien bestred undersøgelsen herunder, at der skulle være fejl i udenrigshandelsstatistikken.

Omkring 2001 synes shredderaffald at blive betragtet som farligt affald, der var fritaget for affaldsafgift.

Mængden af shredderaffald, der deponeres som farligt affald, har udviklet sig som følge efter affaldsstatistikken.

	Mængde shredderaffald 1.000 t
2000	0
2001	72
2002	67
2003	104
2004	108
2005	131
2006	135
2007 *)	170
2008 *)	200

Kilde, Miljøstyrelsens affaldsstatistik for 2006,2004,2002 og 2000 *) Oplysninger fra Miljøstyrelsen om deponering af shredderaffald, der vil indgå i endnu ikke offentliggjort statistik. For 2006 og årene før er der en mindre usikkerhed, fordi shredderaffald i visse år er vist sammen med ”andet farligt” affald.

Det ses af statistikken, at mængden af shredderaffald er steget kraftigt især i 2007 og 2008. Selskabets oplysninger om, at selskabet i 2007/2008 deponerede ca. 124.000 tons shredderaffald afkræftes ikke af den foreløbige statistik, men deponeringen i 2008 herunder fra selskabet har sandsynligvis været særligt store, jf de usædvanligt høje priser på shredderjern i første halvdel af 2008, har ført til en nedgang af normale lagre af rå skrot.

Væksten i mængden og det nuværende niveau for shredderaffald er overraskende og har givet anledning til overvejelser om, hvorvidt shreddervirksomhederne herunder HJ Hansen udnytter de gebyr- og afgiftsmæssige tilskyndelser til at affaldsmateriale med begrænset indhold af jern og metal, men meget affald blive til afgiftsfri shredderaffald.

Som anført af HJ Hansen er der to teknologier til behandling af jernskrot, der gør det mere egnet til brug i smelteværker mv. – sakse teknologien og shredderteknologien. Ved sakse teknologien klippes skrottet i mindre stykker, og sælges til smelteværket inklusive affald, der ved

smeltningen hovedsagligt brænder væk, men også øger slaggeandelen. Ved shredderteknologien sønderdeles affaldet i endnu mindre stykker og affaldet sorteres fra. Skrot med meget affald egner sig bedst til shreddning, mens fordelen ved shreddning i forhold til klipning af skrot med lidt affald er mindre.

Derfor foretrækkes ofte i andre virksomheder at lade skrot med lidt affald klippe i saks, mens at lade skrot med meget affald shredde.

HJ Hansen lader efter det oplyste en større del af skrottet shredde. Derfor kunne det forventes, at andelen af skrottet, der blev til affald i gennemsnit var mindre for selskabet end for andre selskaber. Men det er ikke tilfældet. Selskabet anfører dog, at det skyldes, at selskabet bestræber sig på at levere en jern og metal med særligt lidt affald til smelteværkerne, hvorfor en større del sorteres fra en given rå skrotkvalitet end for andre.

Ved vurdering af konsekvenserne for selskabet tages umiddelbart udgangspunkt i, at selskabet vil blive belastet med 36 kr./ton (22,5 pct. af 160 kr.) skrot, der modtages i 2010-2012, og 107 kr./t fra 2013 – svarende til 100 kr./t i 2009 prisniveau.

Tages der udgangspunkt i den figur, der er vedlagt og regnes med en salgsværdi på i gennemsnit omkring 1.250 kr./t shredderjern, omkostninger inklusive avance på ca. 400 kr./t shredderjern og indkøb på 850/kr./t shredderjern og 1 ton shredderjern har forudsat 1,3 tons skrot, og givet 0,3 tons affald vil afgiften i 2010-12 svare til knap 4 pct. af salgsværdien og fra 2013 til omkring 11 pct. af salgsværdien.

Afgiften vil tilsvarende udgøre ca. knap 6 pct. af købsværdien i 2010-2012, men ca. 16 pct. pct. af indkøbsprisen efter 2013.

Det skal understreges, at afgiftens andel af salgsværdi og indkøbspriser vil være varierende jf. de forholdsvis store prisudsving.

Skatteministeriet er enig med selskabet i, at det ikke er sandsynligt, at selskabet kan overvælte den højere afgift i højere salgspris.

Skatteministeriet er derimod ikke enig med selskabet om, at det vil være umuligt at nedvælte dele af afgiften i lavere indkøbspriser.

Efter Skatteministeriets og Miljøstyrelsens undersøgelse fra 1999, hvor afgiften realt var af samme størrelsesorden som den foreslåede, kunne det ikke påvises at, afgiften førte til ændringer i udenrigshandelen.

Skatteministeriet er ikke enig med selskabet i, at det forhold at indkøbsprisen for skrot følger prisen for færdigvaren nødvendigvis skyldes international konkurrence. Samme virkning vil der være ved stærk konkurrence mellem de danske virksomheder.

Skatteministeriet har dog ikke i 2009 som i 1999 undersøgt virkningerne af afgiften – jf. at der ikke er en afgift at undersøge, og vil ikke udelukke, at der i videre udstrækning end i 1999 er international konkurrence om at købe rå skrot fra danske leverandører, eller at branchen konkurrerer med udenlandske virksomheder om behandling af rå skrot fra udenlandske kilder.

Skatteministeriet har således i provenuberegningerne forudsat, at shredder virksomhederne vil kunne overvælte en stor del af afgiften i lavere indkøbspriser, men ikke uden et at der særligt fra 2013 sker et væsentligt fald i mængden af skrot, der vil blive behandlet ved shreddning i Danmark, og mindre import/større eksport af rå jernskrot.

Allerede i dag er der betydelige forskelle i gebyrer for deponering af shredderaffald, der er på omkring 50 pct. af den endelige afgift, uden at de eller den virksomhed i Danmark, der betaler det højeste gebyr af den grund har stoppet aktiviteten.

Men som nævnt regnes der ikke som i 1999 med, at virkningen af afgiften på aktiviteten er betydningsløs, men at afgiften efter 2013 vil føre til en væsentlig reduktion i aktiviteten. Det er

under forudsætning af, at der ikke inden da findes alternative måder at komme af med shredderaffald.

Det er der imidlertid gode muligheder for. Affaldsafgiften har medvirket til en meget kraftigt reduktion i de affaldsmængder, der deponeres i Danmark. Affaldet er i stedet i større omfang blevet genanvendt eller nyttiggjort som energikilde. Der er dog ikke udsigt til, at shredderaffald kan blive genbrugt, men derimod er muligheder for at shredderaffaldet kan bruges som energikilde.

Der er et stort energiindhold i shredderaffald, men i det mindste når shredderaffald forbrændes alene er der visse fyringstekniske problemer – (slagge i ovnen). Ligeledes vil anvendelse af shredderaffald som energi sandsynligvis kræve undersøgelser, forsøg og udvikling før, der kan gives tilladelse hertil. Der er således allerede bestræbelser og overvejelser om, at anvende shredderaffald som energikilde. Men de nuværende gebyr- og afgiftsmæssige forhold er ikke befordrende for hurtige fremskridt.

Det er blandt andet i dette lys, at man skal se den foreslåede gradvise indfasning. Hvis det lykkes, at nyttiggøre shredderaffald til energiformål inden udløbet af overgangsordningen, vil virkningen på aktivitetsniveauet i de danske shreddervirksomheder af afgiften blive langt mindre.

Den betydelige adfærdseffekt på provenuet vil dog ikke falde derved. Når shredderaffald anvendes til energiformål, vil provenuet fra deponeringsafgiften falde, mens provenuet fra affaldsvarmeafgifterne stige, men da afgifterne på affaldsvarme bliver de samme som på almindelig fossil energi, der vil blive fortrængt af shredderaffaldsenergi, vil afgiftsindtægtene falde svarende til faldet i indtægterne fra deponeringsafgiften.

Skatteministeriet regner derfor ikke med nogen større virkning af afgiften på beskæftigelsen i Danmark. Spejlbilledet af at afgiften, som selskabet anfører, udgør en meget stor andel af forskellen mellem salgs – og indkøbsværdien for skrot er, at hovedparten af beskæftigelsen i branchen ikke er knyttet til selve shreddningen, men snarere til transport samt køb og salg af skrot, der, uanset om shreddningen foregår her eller i udlandet, må forventes fortsat at finde sted.

Shredning er en kapital- og affaldsintensive proces og derfor arbejdskraftintensiv proces.

Shredning er også, som selskabet anfører i det supplerende materiale, en energiintensiv proces. Der bruges store mængder elektricitet til shreddning. Forhøjelsen af afgiften på el, der bruges erhvervs mæssig til proces, vil derfor være mere belastende for shreddervirksomhed end for de fleste andre erhverv.